

Господарський суд Рівненської області
вул. Набережна, 26-А, м. Рівне, 33013

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"25" березня 2019 р.

м. Рівне

Справа № 918/249/17

Господарський суд Рівненської області у складі судді Войтюка В.Р., при секретарі судового засідання Мамчур А.Ю., розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали позовної заяви від 20 липня 2018 року за позовом Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон" до відповідача Рівненської міської ради про визнання права власності у справі за заявою Рівненського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Рівненської області до боржника Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон" про банкрутство.

В засіданні приймали участь:

Від позивача: Новак І.В. (ордер РН-876 №002 від 04.03.2019);

Від відповідача: Чепиль М.І. (дов. № 08-26 від 04.01.2019 р.).

ВСТАНОВИВ:

Стислий виклад позиції позивача та заперечень відповідача

Ухвалою Господарського суду Рівненської області 10 травня 2017 року порушено провадження у справі № 918/249/17 про банкрутство ПАТ "РЗ "Газотрон" за заявою Рівненського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Рівненської області за загальною процедурою відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (далі - Закон про банкрутство).

Постановою Господарського суду Рівненської області від 07 серпня 2017 року припинено процедуру розпорядження майном ПАТ "РЗ "Газотрон" та повноваження розпорядника майна, визнано банкрутом ПАТ "РЗ "Газотрон", відкрито ліквідаційну процедуру банкрута строком на 12 місяців, призначено ліквідатором арбітражного керуючого Ткачука Д.В.

20 липня 2018 року Публічне акціонерне товариство "Рівненський завод "Газотрон" (далі - позивач) звернулося до Господарського суду Рівненської області з позовною заявою до Рівненської міської ради (далі - відповідач) про визнання права власності.

В обґрунтування позовної заяви позивач посиляється на те, що постановою Господарського суду Рівненської області від 07 серпня 2017 року № 918/249/17, визнано банкрутом Публічне акціонерне товариство "Рівненський завод "Газотрон", відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого - Ткачука Д.В. На виконання вимог статті 41

Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрута, ліквідатором проведено інвентаризацію з метою формування ліквідаційної маси банкрута, ліквідатором проведено інвентаризацію Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон", за наслідками встановлено та виявлено об'єкт нерухомості: контрольно-пропускний пункт дит. З-1, з пам'яті стелою та навесом для відпочинку, сполучені з озелененням з вертикальним плануванням інв. 01511, розташований за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне (інвентаризаційна справа № 58); приміщення технічного поверху головного корпусу інв. № 20, розміщене за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне інвентаризаційна справа № 595); склад картону, розміщений за адресою вул. Гагаріна, 36, м. Рівне, побудований у 2006 році в результаті реконструкції частини корпусу "рахувальних машин" інв. № 20 згідно проекту виконаного Рівненської філією "Дніпромисто", площею забудови 64,06 м² загальною площею 58,49 м² інвентаризаційна справа " 594).

Позивач звернувся до господарського суду із даним позовом, оскільки вважає, що спірні об'єкти нерухомості належить йому, проте право власності не зареєстровано та оформлено у встановленому законом порядку.

В судовому засіданні 25 березня 2019 року представник позивача позовні вимоги підтримав з підстав зазначених у позовній заяві та заяві про збільшення позовних вимог, просив суд задовольнити позовні вимоги у повному обсязі.

Відповідач у свою чергу, подав до суду відзив на позовну заяву, який обґрунтував наступними обставинами. У відзиві на позовну заяву відповідач посилався на те, що відповідно до довідки Управління комунальною власністю виконавчого комітету Рівненської міської ради від 25 січня 2019 року № 8-90 спірні об'єкти, а саме контрольно-пропускний пункт літ Z-1, з пам'ятною стелою та навісом для відпочинку, сполучені з озелененням з вертикальним плануванням інв. № 01511, розташований за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне, приміщення технічного поверху головного корпусу інв. № 20, розміщене за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне, склад картону, розміщений за адресою вул. Гагаріна, 36, м. Рівне, побудований у 2006 році в результаті реконструкції частини корпусу "рахувальних машин" інв. № 20 згідно проекту виконаного Рівненської філією "Дніпромисто", площею забудови 64,06 м2 загальною площею 58,49 м2 та приміщення горища з доскатною покрівлею адмінкорпусу з прохідною за адресою м. Рівне, вул. Гагаріна, 39 не є об'єктами права власності територіальної громади міста Рівного.

Зважаючи на викладені вище обставини Рівненська міська рада не оспорує право власності позивача на об'єкти нерухомості які є предметом розгляду даної справи.

В судовому засіданні 25 березня 2019 року представник відповідача не заперечив проти задоволення позовних вимог з підстав викладених у відзиві на позовну заяву.

Заяви та клопотання у справі

29 січня 2019 року до канцелярії суду від представника позивача надійшла заява, в якій останній просить суд збільшити позовні вимоги. Вказана заява обґрунтована тим, що арбітражним керуючим у січні 2019 року, під час перевірки архівних документів підприємства банкрута, останнім виявлено, що банкрутом здійснено реконструкцію нерухомого майна адмінкорпусу з прохідною літ № 2 інв. № 8 (а саме заміна покрівлі та влаштування двохскатної покрівлі з побудовою приміщення горища), яким в подальшому банкрут користувався, однак таке майно не обліковане серед основних засобів. Відповідно до договору від 03 лютого 2003 року укладеного між Відкритим акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон" та Дочірнім підприємством "Газотрон-Маркет" № 12/02-2003 здійснено реконструкцію покрівлі "Адмін корпусу з прохідною" інв. № 8 шляхом влаштування двохскатної покрівлі та побудування приміщення горища. Відповідно до вказаного договору 23 травня 2003 року між сторонами підписано акт про прийняття виконаних робіт.

Отже, позивач посилався на вищевикладені обставини, та забачає, що вказаний об'єкт нерухомості знаходиться у власності позивача, однак в встановленому законом порядку право власності на вказаний об'єкт нерухомості не оформлено.

У зв'язку із викладеним, позивач просить суд позивач просить суд збільшити позовні вимоги а саме визнати право власності на об'єкти нерухомості: контрольно-пропускний пункт літ Z-1,

пам'ятною стелою та навісом для відпочинку, сполучені з озелененням з вертикальним плануванням інв. № 01511, розташований за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне (інвентаризаційна справа № 589); приміщення технічного поверху головного корпусу інв. № 20, розміщене за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне (інвентаризаційна справа № 595); склад картону, розміщений за адресою вул. Гагаріна, 36, м. Рівне, побудований у 2006 році в результаті реконструкції частини корпусу "рахувальних машин" інв. № 20 згідно проекту виконаного Рівненської філією "Дніпромiсто", площею забудови 64,06 м² загальною площею 58,49 м² (інвентаризаційна справа " 594); приміщення горнища з двохскатною покрівлею адмін корпусу з прохідною літ № 2 інв. № 8, розташоване по вул. Гагаріна, 39, м. Рівне.

Відповідно до частини 1, 2, 5, 6 ст. 46 ГПК України сторони користуються рівними процесуальними правами. Крім прав та обов'язків, визначених у статті 42 цього Кодексу позивач вправі збільшити або зменшити розмір позовних вимог - до закінчення підготовчого засідання або до початку першого судового засідання, якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження. У разі подання будь-якої заяви, передбаченої пунктом 2 частини другої, частиною третьою або четвертою цієї статті, до суду подаються докази направлення копії такої заяви та доданих до неї документів іншим учасникам справи. У разі неподання таких доказів суд не приймає до розгляду та повертає заявнику відповідну заяву, про що зазначає в ухвалі. Суд не приймає відмови від позову, зменшення розміру позовних вимог, визнання позову відповідачем у справі, в якій особу представляє її законний представник, якщо його дії суперечать інтересам особи, яку він представляє.

Враховуючи те, що заява подана в передбачений законодавством України порядок, строк та спосіб, суд її задовольняє.

15 лютого 2019 року до відділу канцелярії та документального забезпечення суду від представника відповідача в порядку ст. 165 ГПК України подано відзив на позовну заяву, в якому останній не заперечує проти задоволення вимог позивача у повному обсязі.

Процесуальні дії у справі

Ухвалою господарського суду від 22 грудня 2018 року прийнято позовну заяву до розгляду та відкрити провадження у справі № 918/249/17 за позовною заявою за позовом Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон" до відповідача Рівненської міської ради про визнання права власності., визначено розгляд справи здійснювати за правилами загального позовного провадження, підготовче судове засідання призначено на 30 січня 2019 року.

Ухвалою господарського суду від 30 січня 2019 року відкладено розгляд підготовчого засідання на 18 лютого 2019 року.

Ухвалою господарського суду від 18 лютого 2019 року закрито підготовче провадження у справі № 918/249/17 за позовом Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон" до відповідача Рівненської міської ради про визнання права власності та призначено справу № 918/249/17 до судового розгляду по суті на 04 березня 2019 року.

Ухвалою господарського суду від 04 березня 2019 року відкладено розгляд справи по суті на 11 березня 2019 року.

Ухвалою господарського суду від 11 березня 2019 року відкладено розгляд справи по суті на 25 березня 2019 року.

Фактичні обставини справи та зміст спірних правовідносин

Керуючись Указом Президента України від 15 червня 1993 року № 210/93, Положенням про порядок корпоратизації підприємств, затвердженого постановою КМУ від 05 липня 1993 року № 508, наказом Міністерства машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії України "Мінмашпром України" № 941 від 1994 року, на базі Рівненського заводу "Газотрон" створено Відкрите акціонерне товариство "Рівненський завод "Газотрон".

14 серпня 1997 року рішенням позачергових загальних зборів акціонерів Відкрите акціонерне товариство Рівненський завод "Газотрон" перетворено на Публічне акціонерне товариство "Рівненський завод "Газотрон".

Правонаступнику Рівненського заводу "Газотрон" - Відкритому акціонерному товариству

Згідно з
власності, 9
документ
П.
(М)

"Рівненський завод "Газотрон" перейшли усі активи і пасиви підприємства (Рівненського "Газотрон").

Ухвалою Господарського суду Рівненської області 10 травня 2017 року порушено провадження у справі №918/249/17 про банкрутство ПАТ "РЗ "Газотрон" за заявою Рівненського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Рівненської області за загальною процедурою відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (далі - Закон про банкрутство).

Постановою Господарського суду Рівненської області від 07 серпня 2017 року припинено процедуру розпорядження майном ПАТ "РЗ "Газотрон" та повноваження розпорядника майна, визнано банкрутом ПАТ "РЗ "Газотрон", відкрито ліквідаційну процедуру банкрута строком на 12 місяців, призначено ліквідатором арбітражного керуючого Ткачука Д.В.

Згідно до статті 41 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", ліквідатор з дня свого призначення, зокрема, приймає до свого відання майно боржника, забезпечує його збереження; виконує функції з управління та розпорядження майном банкрута; проводить інвентаризацію та оцінку майна банкрута; продає майно банкрута для задоволення вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, у порядку, передбаченому цим Законом.

На виконання вимог вказаного закону, з метою формування ліквідаційної маси банкрута, ліквідатором проведено інвентаризацію майна Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон", за наслідками якої встановлено та виявлено об'єкт нерухомості: контрольно-пропускний пункт літ Z-1, з пам'ятною стелою та навісом для відпочинку, сполучені з озелененням з вертикальним плануванням інв. № 01511, розташований за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне (інвентаризаційна справа № 589); приміщення технічного поверху головного корпусу інв. № 20, розміщене за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне (інвентаризаційна справа № 595); склад картону, розміщений за адресою вул. Гагаріна, 36, м. Рівне, побудований у 2006 році в результаті реконструкції частини корпусу "рахувальних машин" інв. № 20 згідно проекту виконаного Рівненської філією "Дніпромисто", площею забудови 64,06 м² загальною площею 58,49 м² (інвентаризаційна справа " 594); приміщення горища з двохскатною покрівлею адмін корпусу з прохідною літ № 2 інв. № 8, розташоване по вул. Гагаріна, 39, м. Рівне.

Земельна ділянка на якій розташовані зазначені об'єкти нерухомості, обліковуються за Публічним акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон".

Однак, право власності на вищевказані об'єкти нерухомості в установленому законом порядку не оформлено за Публічним акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон".

Враховуючи зазначені обставини, позивач просить визнати право власності на об'єкти нерухомості які належать Публічному акціонерному товариству "Рівненський завод "Газотрон" з метою включення останнього до ліквідаційної маси боржника (Публічне акціонерне товариство "Рівненський завод "Газотрон") та подальшого задоволення за рахунок вказаного майна вимог кредиторів межах справи про банкрутство Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон".

Наведені обставини стали причиною звернення позивачем з позовом та є предметом спору у даній справі.

Джерела права й акти їх застосування

Надаючи правову кваліфікацію викладеним обставинам, з урахуванням фактичних та правових підстав позовних вимог, суд виходить з наступного.

ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" є спеціальним законом по відношенню до загального законодавства і у випадку, якщо правовідносини регулюються загальним законом та названим законом то перевагу в застосуванні має ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Відповідно до ч. 1 ст. 2 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" провадження у справах про банкрутство регулюється цим Законом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законодавчими актами України.

Згідно з ст. 392 ЦК України власник майна може пред'явити позов про визнання його права власності, якщо це право оспорується або не визнається іншою особою, а також у разі втрати ним документа, який засвідчує його право власності.

Позивач звернувся до суду з вимогою визнати за ним право власності на нерухоме майно. Частиною 1 ст. 316 ЦК України, визначено, що правом власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб. Відповідно до ч. 1 ст. 321 ЦК України, право власності є непорушним. Ніхто не може бути протиправно позбавлений цього права чи обмежений у його здійсненні.

Статтею 328 ЦК України визначено, що право власності набувається на підставах, що не заборонені законом, зокрема із правочинів. Право власності вважається набутим правомірною, якщо інше прямо не випливає із закону або незаконність набуття права власності не встановлена судом.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 ЦК України, у випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки можуть виникати з рішення суду. Можливість виникнення права власності за рішенням суду Цивільним кодексом України передбачено лише у статтях 335 і 376. У всіх інших випадках, право власності набувається на підставах, що не заборонені законом, зокрема із правочинів (ч. 1 ст. 328 ЦК України).

Таким чином, набуття права власності, відповідно до ст. 328 ЦК України - це певний юридичний склад, з яким закон пов'язує виникнення суб'єктивного права власності на певні об'єкти, під час застосування цієї норми необхідним є встановлення, з яких саме передбачених законом підстав, чи у який передбачений законом спосіб позивач набув право власності на спірний об'єкт та чи підлягає це право захисту у порядку, передбаченому ст. 392 ЦК України.

Відповідно до частини п'ятої статті 11 ЦК України цивільні права та обов'язки можуть виникати з рішення суду лише у випадках, встановлених актами цивільного законодавства. Можливість виникнення права власності за рішенням суду передбачено лише у статтях 335 та 376 ЦК України. В усіх інших випадках право власності набувається з не заборонених законом підстав, зокрема з правочинів (ч. 1 ст. 328 ЦК України). Стаття 392 ЦК України не породжує, а підтверджує наявне в позивача право власності, набуте раніше на законних підставах, у тому випадку, якщо відповідач не визнає, заперечує або оспорує наявне в позивача право власності, а також у разі втрати позивачем документа, який посвідчує його право власності (Аналогічна правова позиція викладена в постанові Верховного суду України від 27.01.2016 у справі №6.1912цс15).

Згідно ст. 73 Господарського процесуального кодексу України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків.

Згідно ст. 74 Господарського процесуального кодексу України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Статтею 79 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що достатніми доказами, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин, які входять до предмета доказування. Питання про достатність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

Відповідно до ст. 86 Господарського процесуального кодексу України суд оцінює докази своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Мотивована оцінка аргументів сторін, підстави їх відхилення і висновки суду

Судом встановлено, що постановою Господарського суду Рівненської області від 07.12.2017 року припинено процедуру розпорядження майном ПАТ "РЗ "Газотрон" та повноваження розпорядника майна, визнано банкрутом ПАТ "РЗ "Газотрон", відкрито ліквідаційну процедуру банкрута строком на 12 місяців, призначено ліквідатором арбітражного керуючого Ткачука Д.В.

Згідно до статті 41 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", ліквідатор з дня свого призначення, зокрема, приймає до свого відання майно боржника, забезпечує його збереження; виконує функції з управління та розпорядження майном банкрута; проводить інвентаризацію та оцінку майна банкрута; продає майно банкрута для задоволення вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, у порядку, передбаченому цим Законом.

З матеріалів справи вбачається, що на виконання вимог вказаного закону, з метою формування ліквідаційної маси банкрута, ліквідатором проведено інвентаризацію майна Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон", за наслідками якої встановлено та виявлено об'єкт нерухомості: контрольно-пропускний пункт літ Z-1, з пам'ятною стелою та навісом для відпочинку, сполучені з озелененням з вертикальним плануванням інв. № 01511, розташований за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне (інвентаризаційна справа № 589); приміщення технічного поверху головного корпусу інв. № 20, розміщене за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне (інвентаризаційна справа № 595); склад картону, розміщений за адресою вул. Гагаріна, 36, м. Рівне, побудований у 2006 році в результаті реконструкції частини корпусу "рахувальних машин" інв. № 20 згідно проекту виконаного Рівненської філією "Дніпромисто", площею забудови 64,06 м² загальною площею 58,49 м² (інвентаризаційна справа № 594); приміщення горища з двохскатною покрівлею адмін корпусу з прохідною літ № 2 інв. № 8, розташоване по вул. Гагаріна, 39, м. Рівне. Вказані обставини підтверджуються актом виявлення майна від 15 серпня 2017 року (а.с. 14) та актом виявлення майна від 15 січня 2019 року (а.с. 69).

Однак, Публічним акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон" у встановленому законом порядку не оформлено право власності на вищевказані об'єкти нерухомості.

Суд зазначає, що матеріалами справи стверджено, що земельна ділянка на якій розташовані спірні об'єкти нерухомості, обліковуються за Публічним акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон", що підтверджується довідкою з державної статистичної звітності про наявність земель та розподіл їх за власниками земель, землекористувачами, угіддями форми № 6-зем (вказана довідка наявна в матеріалах справи а.с. 40).

Отже, вказані обставини свідчать про те, що спірні об'єкти нерухомості знаходяться на земельній ділянці, яка знаходиться в користуванні Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон".

З матеріалів справи вбачається наступне: відповідно до договору № 18 від 03 листопада 2005 року укладеного між Відкритим акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон" (замовник) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Газотрон-Люкс" (виконавець), вбачається що виконавець зобов'язується побудувати для замовника в процесі реконструкції частини корпусу "рахувальних машин" інв. № 20 "склад картону". 15 червня 2006 року між замовником та виконавцем підписано акт про виконання будівельних робіт у відповідності до умов договору № 18 від 03 листопада 2005 року, а замовник прийняв останні;

02 червня 2005 року між Відкритим акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон" (замовник) та Товариством з обмеженою відповідальністю "Ен-Джі" (виконавець) укладено договір № 11/05 про реконструкцію технічного приміщення - односкатного горища головного корпусу інв. № 20. Згідно вказаного договору наслідком реконструкції є демонтаж покрівлі з побудовою двослойної покрівлі. 08 вересня 2005 року між замовником та виконавцем підписано акт прийняття виконаних робіт, згідно до якого виконавцем виконано в повному обсязі реконструкція технічного приміщення горища будівлі головного корпусу інв. № 20;

відповідно до договору від 03 лютого 2003 року укладеного між Відкритим акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон" та Дочірнім підприємством "Газотрон-Маркет" № 12/02-2003 здійснено реконструкцію покрівлі "Адмін корпусу з прохідною" інв. № 8 шляхом

07
важк
162-10
власну двохскатну покрівлю та побудування приміщення горища. Відповідно до вказаного договору 23 травня 2003 року між сторонами підписано акт про прийняття виконаних робіт.

Вказані обставини свідчать про те, що спірні об'єкти нерухомості побудовані після приватизації та державна власність на вказані об'єкти нерухомості відсутня.

Крім того, судом встановлено, що відповідно до технічної інвентаризації основних засобів Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод" Газотрон" (яка наявна в матеріалах справи), вбачається, що спірні об'єкти нерухомості перебувають у фактичному користуванні Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод" Газотрон". Окрім того, позивачем розроблено технічну документацію на спірні об'єкти нерухомості, що підтверджується наявними в матеріалах справи технічними паспортами.

Також, слід зазначити, що підставою для звернення до суду з позовом про визнання права власності, згідно зі ст. 392 Цивільного кодексу України, є оспорування або не визнання існуючого права, а не намір набути вказане право за рішенням суду.

За змістом ст. ст. 15, 16 Цивільного кодексу України, необхідною умовою застосування судом ст. 4 Господарського процесуального кодексу України, певного способу захисту є наявність, доведена належними у розумінні статті 76 Господарського процесуального кодексу України доказами, певного суб'єктивного права (інтересу) у позивача та порушення (невизнання або оспорування) цього права (інтересу) з боку відповідача, а також - належності обраного способу судового захисту.

Отже, порушення, невизнання або оспорування суб'єктивного права є підставою для звернення особи до суду за захистом цього права із застосуванням відповідного способу захисту. При цьому, особа, права якої порушено, може скористатися не будь-яким, а конкретним способом захисту свого права. Під способами захисту суб'єктивних цивільних прав розуміють закріплені законом матеріально-правові заходи примусового характеру, за допомогою яких проводиться поновлення (визнання) порушених (оспоруваних) прав та вплив на порушника. Загальний перелік способів захисту цивільних прав, зокрема, прав суб'єктів господарювання, визначений частиною 2 статті 16 ЦК України та частиною 2 статті 20 ГК України, однак, не є вичерпним і суд може захистити цивільне право іншим способом, що встановлений договором або законом.

При цьому, законодавчі обмеження матеріально-правових способів захисту цивільного права (частина 2 статті 16 ЦК України та частина 2 статті 20 ГК України) підлягають застосуванню з дотриманням положень статей 55, 124 Конституції України та статті 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, що є частиною національного законодавства з 1997 року, відповідно до яких кожна особа має право на ефективний засіб правового захисту, не заборонений законом, тобто такий, що відповідає змісту порушеного права, характеру його порушення та наслідкам, спричиненим цим порушенням.

Зазначена правова позиція узгоджується з висновками Верховного Суду України відповідно до Постанов від 21 травня 2012 року у справі № 6-20цс11 та від 15 квітня 2015 року у справі № 6-55цс15.

Реалізуючи передбачене ст. 64 Конституції України право на судовий захист, звертаючись до суду, особа вказує в позові власне суб'єктивне уявлення про порушене право чи охоронюваний інтерес та спосіб його захисту.

Згідно ст. 335 Цивільного кодексу України безхазяйною є річ, яка не має власника або власник якої невідомий. Безхазяйні нерухомі речі беруться на облік органом, що здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно, за заявою органу місцевого самоврядування, на території якого вони розміщені. Про взяття безхазяйної нерухомої речі на облік робиться оголошення у друкованих засобах масової інформації. Після спливу одного року з дня взяття на облік безхазяйної нерухомої речі вона за заявою органу, уповноваженого управляти майном відповідної територіальної громади, може бути передана за рішенням суду у комунальну власність.

Зі змісту ч. 1 ст. 335 Цивільного кодексу України випливає, що лише те майно, яке не має власника або власник якого невідомий може вважатися безхазяйним. В такому контексті поняття

"не має власника" та "власник невідомий" об'єднує одна спільна категорія - відсутність власника, що могла оспорити право власності на нерухоме майно.

Разом з тим, слід відзначити, що речі не можуть бути визнані безхазяйними та майном селищною радою в силу особливостей їх правового режиму та за наявності певних умов. Зокрема, не може вважатись безхазяйним майном, майно з приводу якого вирішується спір у встановлених процесуальних нормах. Також не може вважатись безхазяйним майном перебуває у володінні особи, оскільки у відповідності до ч. 3 ст. 335 Цивільного кодексу України на облік береться наявне майно, що не перебуває у володінні власника або третіх осіб. Тому майном володіє будь-яка особа, яка одержала його інакше як у якості безхазяйного і володіє для себе (як своїм), то застосування до цього майна норм ст. 335 Цивільного кодексу України неможливе.

Відповідно до частини п'ятої статті 11 ЦК України цивільні права та обов'язки виникають з рішення суду лише у випадках, встановлених актами цивільного законодавства. Можливість виникнення права власності за рішенням суду передбачено лише у статтях 335 та 336 ЦК України. В усіх інших випадках право власності набувається з не заборонених законом підстав, зокрема з правочинів (ч. 1 ст. 328 ЦК України). Стаття 392 ЦК України не породжує підтвердження наявне в позивача право власності, набуто раніше на законних підставах. у випадку, якщо відповідач не визнає, заперечує або оспорує наявне в позивача право власності, а також у разі втрати позивачем документа, який посвідчує його право власності (Аналогічна правова позиція викладена в постанові Верховного суду України від 27 січня 2016 року у справі № 6-1912цс15).

Отже, підсумовуючи вищевикладені обставини, суд прийшов до висновку про задоволення позову, оскільки позивачем доведено належними та допустимими доказами, що спірні об'єкти нерухомості знаходяться у його фактичному користуванні, земельна ділянка на якій знаходяться спірні об'єкти нерухомості обліковується за Публічним акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон".

Рівненська міська рада зазначає, що не претендує на вказані об'єкти нерухомості, проте, у випадку визнання їх безхазяйним майном воно перейде у комунальну власність, що суд визнає як оспорення права власника.

Визнання права власності на спірні об'єкти нерухомості потрібно позивачу з метою з метою включення останнього до ліквідаційної маси боржника (Публічне акціонерне товариство "Рівненський завод "Газотрон") та подальшого задоволення за рахунок вказаного майна вимог кредиторів у межах справи про банкрутство Публічного акціонерного товариства "Рівненський завод "Газотрон".

Докази відхилені судом

Суд докази не відхиляв. Твердженням (аргументам) позивача та відповідача оцінка дана вище.

Порушені права та інтереси позивача

Відповідно до п. 2 ст. 4 ГПК України юридичні особи та фізичні особи - підприємці, фізичні особи, які не є підприємцями, державні органи, органи місцевого самоврядування мають право на звернення до господарського суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав та законних інтересів у справах, віднесених законом до юрисдикції господарського суду, а також для вжиття передбачених законом заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням.

Предметом позову є певна матеріально-правова вимога позивача до відповідача. Предмет позову кореспондує зі способами захисту права саме - заходами, які прямо передбачені законом з метою припинення оспорювання або порушення суб'єктивних цивільних прав та (або) усунення наслідків такого порушення.

Враховуючи вищевикладене та керуючись ст. ст. 73, 74, 76-79, 91, 120, 123, 129, 233, 238, 241 Господарського процесуального кодексу України, ч. 1 ст. 2 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", суд -

ВИРІШИВ:

1. Позов задоволити.
2. Визнати за Публічним акціонерним товариством "Рівненський завод "Газотрон" (33022, м. Рівне, вул. Гагаріна, 39, код. 14314972) право власності на наступні об'єкти нерухомості:
 - контрольно-пропускний пункт літ Z-1, з пам'ятною стелою та навісом для відпочинку, сполучені з озелененням з вертикальним плануванням інв. № 01511, розташований за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне (інвентаризаційна справа № 589);
 - приміщення технічного поверху головного корпусу інв. № 20, розміщене за адресою вул. Гагаріна, 39, м. Рівне (інвентаризаційна справа № 595);
 - склад картону, розміщений за адресою вул. Гагаріна, 36, м. Рівне, побудований у 2006 році в результаті реконструкції частини корпусу "рахувальних машин" інв. № 20 згідно проекту виконаного Рівненської філією "Дніпромисто", площею забудови 64,06 м² загальною площею 58,49 м² (інвентаризаційна справа " 594);
 - приміщення горнища з двохкратною покрівлею адмін корпусу з прохідною літ № 2 інв. № 8, розташоване по вул. Гагаріна, 39, м. Рівне.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається безпосередньо до суду апеляційної інстанції протягом двадцяти днів з дня його проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Учасник справи, якому повне рішення суду не було вручено у день його проголошення, має право на поповнення пропущеного строку на апеляційне оскарження, якщо апеляційна скарга подана протягом двадцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Строк на апеляційне оскарження може бути також поновлений в разі пропуску з інших поважних причин, крім випадків, зазначених у частині другій статті 261 ГПК України.

Інформацію по справі, що розглядається можна отримати на сторінці суду на офіційному веб-порталі судової влади України в мережі Інтернет за веб-адресою: <http://rv.arbitr.gov.ua/sud5019/>.

Повний текст рішення складено та підписано 27 березня 2019 року.

Суддя

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Войтюк В.Р.

Посл. суддів

[Підпис]

Сергішова Т.Г.